

אם בישראל

דברי חיזוק לאישה היהודייה

החינוך הטהור

עיצוב אוירת הבית

כשאדם עושה מעשה, הוא נוקק להערכת אחרים כדי שירגיש שאכן מעשהו חשוב. הערכת הזולת מביאה אותו להרגשת חשיבות המעשה, ואם תחסר לו הערכה זו, אף הוא עצמו יפסיק להעריך את מעשהו.

כמה פעמים רואים בחור מתחזק ומתעלה, וכשחבר פוגשו ושואל אותו בנימת זלזול: "מה קרה לך, נעשית 'צדיק'!...", די במילים ספורות אלו כדי להחליש את דעתו ולהפסיקו מהתחזקותו.

תפקידה של האישה הוא להשרות בבית את האווירה של חשיבות וחביבות התורה.

ובשעה ששולחת האם את בנה לתלמוד תורה ונותנת בידם ממתק כדי שילמדו כראוי, היא מגלה להם את חביבות לימודם בעיניה. כמו כן, כשהיא מצפה לבעלה בשונו מלימודו ונותנת לו בזה את ההרגשה שהיא שמחה בלימודו, היא מאזרת אותו חיל לעלות בלימודו.

(דברי הרב קוק / מוסף יתד נאמן "בזכות נשים צדקניות")



כדי לחנך את הבנים ליהודים, צריכים בראש ובראשונה לדעת לעורר בלב הבנים את החשק הטהור לעסוק ברוחניות ובהישגים בשטח הרוח – בלי כל שייכות לחומריות. רק כך אפשר לחנך את הילדים לתורה.

עלינו לפתח בבית **אווירה רוחנית**, אשר תעורר את הרוח של ילדינו ותספק להם מזון רוחני. על ידי כך ידעו הילדים לכבד את הרוחניות, ויחשקו לפתח אותה בליבם.

"לגדלו לתורה" – זהו מבוקשו הראשון של כל אב בישראל שהקב"ה נתן לו בן. **לגדלו לתורה אפשר רק ברוחניות טהורה – בלי מטרה אחרת.**

(רבי שמשון רפאל הירש / אבני חינוך)

לחרוט על הלב הרו

מה שראיתן במצרים, ראיתן בכל יום במשך שלושת אלפים שנה. וכל אישה יודעת על אלף ניסים גלויים ונסתרים המאשרים ומאמתים את אמונתה, כי כנפי הנשרים עודן קיימות ונושאות אותנו, וכי שומר ישראל לא ינום ולא יישן.

ומה שראיתן וידעתן, עליכן לחרוט אותו בחרט אמיתי על ליבם הרך של ילדיכן. אל תהססו ואל תתרשלו, אלא **החדירו לתוך נשמת ילדיכן גאווה ושמחה על השתייכותכם לעם סגולה של הקב"ה** הנושא אתכן כעל כנפי נשרים.

היי מבשרת ציון - "על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון", הגידי לבנייך: "הנה אלוהיכם!"

(הרב שמשון רפאל הירש זצ"ל / יסודות החינוך)

מטענים של אור וקדושה

עלייך הוטלה המשימה **להעלות את הנרות בביתך**, מפני שהאור גנוז בתוך ליבך; מפני שאת מכילה מידת אור כזו, שיש בה כדי להאיר את כל ביתך; מפני שיש בך אוצר כה שופע של אהבה ומסירות, נאמנות והקרבה, המאפשר לך לחזור לתוך נשמת ילדייך, לתוך הפינות היותר נעלמות בליבם.

אך ינוח עליהם הטל המלבב הרועף מלב האם שלך, וכבר יפתחו לפנייך כל השערים. לב ילדייך מתגלה לפנייך והינך מבינה היטב את שפת סתרו. הייפלא אפוא, שהשפעתך על הילד היא כה עזה וכה עמוקה?

ובכוח מחונן זה עלייך למלא את תפקיד האם שהוטל עלייך: לעצב ולחשל את אופי ילדייך, לגבש את רצונם, לשזור את רוחם בחוט הזהב של התורה הקדושה.

שעה שאת מטפלת בילדייך – בשעת אכילה ושתייה, שכביה וקימה, רחיצה והלבשה וכיוצא בזה – עלייך **להחדיר את רוח התורה בנשמתם**, לנטוע בליבם הילדותי את המידות הנעלות והנאצלות ביותר, כך שיגדלו ויהיה בן **נאמן לעמנו, עם התורה, יורש אמיתי של אוצרות הרוח שלנו.**

(הרב חיים דוד רוזניס / "הדלקת הנר", בתוך: בית ישראל)



הקטר, כידוע, מושך אחריו את כל הקרונוט, בעוד הוא בעצמו מונע מכוך לחץ הקיטור. כל עוד נוסעת הרכבת במישור – אין צורך בלחץ קיטור רב. אולם כאשר היא מגיעה לחר ועליה ולטפס עליו, ובפרט כאשר הקרונוט המחוברים אליה עמוסים במשא כבד – מוכרח הקטר להיות גדוש בחום ובלחץ קיטור כדי שיוכל לטפס במעלה ההר ולגרור אחריו גם את הקרונוט. אם לא יגיע אל ההר במלוא הקיטור, עלול להיווצר מצב הפוך: משקלם של הקרונוט יכביד עליו והוא עצמו יתדרדר מטה מטה במדרון...

ההורים הרי הם כקטר, ואילו הילדים – דומים לקרונוט. כל עוד החיים מתנהלים למישרין, על מי מנוחות וניסיונות אינם מחרידים את שלוותם – יתכן שיעלה בידם של ההורים להנהיג את בני ביתם במסילה הנכונה גם אם הם עצמם אינם גדוש בחמימות של קדושה.

אולם בדור כדורנו בו הניסיונות כה רבים וקשים, בדור כדורנו המוצף בפיתויים שונים על כל צעד ושעל - נדרשים ההורים להיות **גדושים בלחץ קיטור ובחמימות רוחנית רבת עוצמה**. רק כך יוכלו לגרור את שאר הקרונוט שהופקדו בידו במעלה הר ה', מבלי ליפול ברשת הניסיונות הרבים!

(אורחות הבית / הרב ברגמן)

עיקר החינוך - ביד האם

עיקר החינוך לקיים מצוות ולהימנע מעברות, וגם החינוך למידות טובות - מוטל על האם יותר מאשר על האב, ודרך החינוך של האם היא **באהבה ונחת**.

אפשר לומר בוודאות, שעיקר הצלחת התלמידים בתורה ויראת שמים תלוי **באהבת תורה של האם**, וכמה שהיא משקיעה זאת בילדים. וכשהילדים גדלים, רואים כי הצלחתם בתורה וביראת שמים היא הדבר החשוב לאמא, ומקבלים ממנה אהבה ועידוד בכל הצלחה - זה גורם להגביר את השאיפה לגדול ולהתעלות.

כל השקעה שמשקיעים בילדים לא שבה ריקם. כל אהבה, כל תשומת לב ומאמץ וטרחה עבור חינוך הילדים נותן פירות, ואין השקעה שווה יותר מהשקעה זו, שזה עיקר עמלנו בעולם הזה, וכלשון בעל ההגדה: "עמלנו אלו הבנים".

(דברי הרב דוד כהן / מוסף יתד נאמן "בזכות נשים צדקניות")